

ARmanaricus ob multas corporis et animi uirtutes rex Gothorum (qui extra patriam regnum iam olim erexerant) tricesimus primus electus fuit. Aliud enim regnum Gothi intra patriam in insula Scandiana iuxta Sueones gubernabant, id quod Ioannes Magnus Gothus in Septentrionali sua historia inculcat. Huius Armanarici uerò fines à mari Septentrionali ad Danubiũ usq; & Romanorum prouincias extendebatur, & regnum aliàs Dacia dicebatur. Is cum fœdus Romanũ obstaret, finitimas prouincias pacatas reliquit, & uersus Orientem in Scythiam progressus, omnia suo imperio subiecit, ita ut, Iornã de teste, à ple-

risq; Magno Alexandro compararet. Postea arma in Herulorum gentem iuxta Mœoticas paludes habitantes conuertit. Eos ingenti prælio uicit, atque superstitibus tributa dare coegit. Deinde Slauos & Vandalos aggressus deuicit, ac Esteonum gentem uastauit. Itaq; is amplum regnum nactus, anno 365. summis monarchis, qui unquam fuerunt, conferri potuit. Postea summa tranquillitate ad decimum supra centesimum ætatis annum pacificè uixit, donec tandem Hunni omnia depopulantes latissimum quoq; eius imperium molestarint. Ioan. Mag. lib. 6, cap. 23.